

ROATA

LIMES

2024

CUPRINSUL

<i>Portativ</i>	9
Roata (<i>nu povestește</i>).....	11
Spița (<i>în străvechime</i>).....	12
Respirație (<i>de fapt el</i>).....	13
Roata (<i>nu în cuib</i>).....	15
Respirație (<i>poate fi viu</i>).....	16
Spița (<i>de ce casa</i>).....	17
Roata (<i>cu degete de orb</i>).....	18
Spița (<i>în fiecare dimineață</i>).....	19
Respirație (<i>și când vrea</i>).....	20
Spița (<i>nu toate lucrurile</i>).....	22
Roata (<i>și deodată începutu</i>).....	24
Respirație (<i>și când umbra</i>).....	25
Roata (<i>o să o scot</i>).....	26
Spița (<i>și acum roagă-te</i>).....	28
Respirație (<i>prin urmare</i>).....	29
Roata (<i>la nici doi pași</i>).....	30
Respirație (<i>nu e nevoie</i>).....	31
Roata (<i>tăcerea lui</i>).....	33
Spița (<i>și chiar dacă</i>).....	35
Respirație (<i>s-ar putea</i>).....	38
Roata (<i>puțin deasupra</i>).....	39
Respirație (<i>cu niște picături</i>).....	41
Roata (<i>în treacăt fie</i>).....	43
Spița (<i>și când chemi</i>).....	44
Respirație (<i>se cățăraseră</i>).....	45
Roata (<i>e casa-n miloc</i>).....	47
Respirație (<i>când au ajuns</i>).....	48
Roata (<i>el stă singur</i>).....	50
Respirație (<i>și dincolo</i>).....	52
Roata (<i>căzuse oare</i>).....	54
Spița (<i>câtă vreme</i>).....	56

Respirație (dacă n-ar fi).....	57
Roata (și într-o după-amiază).....	59
Spița (ce cald e).....	61
Respirație (veniseră toate).....	62
Roata (trebuie să fi fost).....	64
Spița (era o iarnă).....	65
Respirație (el a fost).....	67
Roata (și de fapt era).....	68
Spița (îndrăznește să ceri).....	69
Respirație (poate că fusese).....	70
Roata (la începutul serii).....	72
Respirație (el pare să fi povestit).....	74
Roata (și chiar de).....	75
Spița (într-o altă zi).....	77
Respirație (acum putea).....	78
Roata (și cum seceta).....	79
Respirație (abia știuse).....	81
Roata (gata).....	82
Respirație (fusese o idee).....	84
Roata (în apele văii).....	86
Spița (și dacă era).....	88
Respirație (așa crezuse).....	89
Roata (nu știu).....	90
Respirație (iarba e doar).....	92
Roata (e târziu).....	94
Spița (ceea ce nu se repetă).....	95
Respirație (să nu mai vorbim).....	97
Roata (e un câine).....	99
Spița (veți spune).....	101
Roata (acolo jos).....	103
Spiță (la douășpe-n noapte).....	104
Respirație (și văzându-i trupul).....	105
Spița (minunate sunt).....	106
Respirație (cândva a mușcat).....	107
Spița (cel ce caută).....	108

Roata (*nu povestește*)

Nu povestește dar învață-a scrie
cifre bătoase litere mai moi
pereții Peșterii sunt de hârtie
ticsiți de liniuțe cercuri și cârlige
de care spânzură doi câte doi
îngeri pe care flama gerului îi frige
și îi aruncă iute înapoi.

Și ei se-nalță ca un uliu berc
purtat de boarea umedă a groții
se-nvârt pe loc într-un zănatic cerc
ce se visează partea plină a Roții.

Și sus, mai sus decât pășunea zilei
unde nu crește iarba și nici umbră nu e
răsare palma bătucită-a milei
întinsă spre Hotar și prinsă-n cuie
de doi tâlhari cu sulițele boante
ca două bârne sprijinind o punte
pe care trec mioarele la Munte
unde scăpate din îngust pripor
se fac răsuflare ori nor
și mai spre seară coboară
să spună povești și să moară.

Spița (în străvechime)

În străvechime pe când toate erau în același șir cu întâia întunecime Valea își căutase pereche și ca să poată rămâne pe loc se învârtea în ea însăși adică deloc ca un număr unu ori ca o cifră oarecare ce împărțindu-se la zero se face mică de tot și dispare într-o turmă fără de urmă devenind fiecare ori frate cu nimicul ori soră de lapte cu Carul cel Mare.

Roiuri roiuri de galaxii îi făceau să se simtă cu toții vii iar sub orizont elementele bolboroseau ca o ceată de năluci acompaniată de doi cucii și de un Nime scriind o ecuație doar din numere prime ca să le arunce apoi la gunoi într-un fel de cazan sub presiune rămas până azi fără de nume și fără cutume. Doar Valea pe atunci o răzgâiată de fată se rostogoli ca o roată împinsă de vânt pe Pământ unde ajunsese deodată cu întâiul cuvânt cel întrupat nu mult după ce șarpele își lepădase pielea și-un pic înainte de luna lui Faur în care Zeea o botezase pe domnița aceea cu nume de Aur.

Tocmai pe ea care neștiind de unde vine putea fi oricine: o naiadă pe plaur o căprioară cu cornițe de aur o pasăre cât un degetar de croitor ori chiar o floare cu petalele aprinse de o cometă rătăcită și apoi stinse de răsuflarea unui centaur cam chior dintr-o constelație abia răsărită în marginea unui de grindină nor.

Aici se oprise agale roata. Și gata. Vale!

Respirație (*de fapt el*)

De fapt el
e un schelet bătrân în Vale
pe care peștii îl caută
cu sârguință în buzunare
sperând că acolo e chilia
ori roata cea mare Filia
ce învârte visul ori descuie visteria
unde se ascunde comoara
sticlind ca oglinzile farului
care-i cos apusului veșmânt de mire
din strălucitoarea lor amăgire.

O, și e seară după dimineată și
dîn nou e o zi cu fructe necoapte.
Apoi iarăși e noapte
acum dezlegată de zori
de țipătul unor negustori
cu cobilițele pline de ouă
și bureți păduratici de rouă.

Până când într-o zi
sosesc algele și leagă
cu filamente străvezii
punga de oase.
Apoi sufocă mormolocii
unor mătăhăloase țestoase
împletindu-le carapace de lână
toarsă de o abia născută cadână.

O, și totul e iară
precum această vară
în care se aprind supernove
cu aripi de ceară
ce bat într-o doară
ca o pasăre ce trage să moară
în porțile Văii și poartă
cu ele o altă Vale și o altă poartă.

Roata (nu în cuib)

Nu în cuib se așezase Pasărea
pasăre-pasăre coadă rotată
ci pe umărul lui acolo dormea
și de acolo se ridica dimineața când
întunericul se trudea să-i strecoare
penele cozii sub gulerul cămășii
ca pe-un lințoliu
ori ca pe-o cravată de doliu.
Să-l facă să tacă retezându-i
rădăcinile vorbei, să-l sugrume
cu nodul umilinței și al deznădejdiei.
Și doar ea, Pasărea, să-i simtă
zvâcnetul tâmpiei crescând cum
în borta ghiocului crește
murmurul mării răsuflarea
de pustnic astmatic a gerului
ori, câteodată, vorba-n doi peri
a Corăbierului.
Ce picotește între coarnele Văii
deodată cu Mister și uneori
pe ascuns cu dulăii.

Respirație (*poate fi viu*)

Poate fi viu dar nu e sigur
că va supraviețui până mâine
inima altuia bate în el și așteaptă să
învețe ritmurile unei tobe sparte
ale unui taragot cu muștiucul înfundat

Poate e un alt cerc cel ce se sustrage vârtejului
roții de-acum sfărâmate ritmului ei învolburat
suficient sieși supunându-se cu obidă
mersului înapoi întoarcerii drept înainte

Poate e doar uimit de cum arde trupul
ca o lumânare de seu în durerile facerii
ca o flacăra ce se face din nou lumânare
odată cu cerneala echivocă a zorilor

Poate fi mort întorcându-se pe jos acasă
dintr-un mausoleu cu efigii obscure
cu costumul și cravata negre așteptând
ofranda ultimă coroana de spini
ponosită acum plină de praf și
pudrată de făina mărunță
a unor păsări la început de nuntă.

Spîța (*de ce casa*)

De ce casa voastră nu are picioare să o puteți muta ca pe o floare dintr-un vas în altul ori să o rezidiți în Înaltul Dealului ori în adâncurile Văii unde nu ajung răii dar nici bunii poate doar lăstunii de-or mai veni la anul când în locul ei va fi hanul cel nou și casa voastră va fi un ecou cuibărit într-un gălbenuș de ou. Și cărțile și lăzile cu manuscrise vor fi deja deschise ori se vor întinde poclăzile și vor ieși de sub ele alte case unele cu picioarele mai groase altele subțirele că abia veți putea intra în ele. Și poate că în Susul Dealului va rămâne ca o coroană de spin păducelul lui Merlin la umbra lui cu un butoiăș hialin. Și o altă casă tot fără picioare și cu multe semne de întrebare pe treptele de la intrare. Unde vremea trebuie din nou inventată cum o fetiță ar inventa o fată gata de măritat în timp ce în sat se știe că abia a ieșit din copilărie.